

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان روحانیت شیعه در مواجهه با بحران کرونا

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 13، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

حسن بشیر - استاد دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران

محمد اصغری - دانشجوی دکتری سیاستگذاری فرهنگی، دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران

جواد صبوری کزج - دانشجوی کارشناسی ارشد فرهنگ و ارتباطات، دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فراگیری بیماری کرونا بحران بزرگ جهانی است که کلیه نقاط جهان را درگیر خود کرده است. در کشور جمهوری اسلامی ایران نیز درخصوص این بیماری چالش هایی درباره برخورد نهاد دین با این مسئله به وجود آمده است. در مقاله حاضر، ضمن به کارگیری روش تحلیل گفتمان تلاش شد نظر مراجع دینی شیعی در این رابطه بررسی شود و گفتمان آنان در چارچوب نظریه مدیریت هماهنگ، معنا و نظریه گفتمان تحلیل شود. مراجع دینی مطالعه شده عبارت اند از: آیت الله حسینی سیستانی، آیت الله مکارم شیرازی، آیت الله جوادی آملی، آیت الله وحید خراسانی، آیت الله نوری همدانی، آیت الله شبیری زنجانی و آیت الله فیاض. تحلیل گفتمان های مزبور بیان کننده چهار دال فراگفتمانی فراگیر در گفتمان علمای مطالعه شده است که نشان دهنده نگاه کلان علمای مزبور به حل بحران کرونا است که عبارت اند از: ۱- عمل به توصیه های بهداشتی؛ ۲- دعا و توسل کردن؛ ۳- گسترش فقه پویا و ۴- حل مشکلات اجتماعی.

کلمات کلیدی:

روحانیت شیعه، کرونا، گفتمان، تحلیل گفتمان پدام، مدیریت هماهنگ معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475997>

